

ΑΠΟ ΤΑ «ΤΡΟΠΑΙΑ»

ΤΕΠΕΛΕΝΙ!

«Οπου κιὰν εἶται, Λευτεριά, σταμάτητε,
Κάμπο, βουνό, νησὶ ἡ ἀκρογιαλιά
Καὶ τὰ φτερά σου τὰ κεραύνια κράτητε
Καὶ μιὰ στιγμὴ ξεκούρασέ τα πλειά !

‘Απ’ τὰ μεγάλα καὶ χουστὶ παλάτια σου,
Κάθε σου Πάνθεο, κάθε σου ἐκκλησιά,
Στρέψε, δὲ θεά, τὰ ὄλσγλαυκα τὰ μάτια σου,
Κι’ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου τὰ μαγικὰ νητιά,

Καὶ στὸ Μπιζάνι ἀν εἶται, ποῦχεις στέμμα σου,
Τὸ πειδὸ τρανὸ σου ἀπ’ ὅλα τὰ διαμάντια,
Στρέψε τὸ ἀστραπηβόλο τώρα βλέμμα σου
Καὶ κύττα ἔνα χωρὶ πέρα, ἀπ’ ἀγνάντια !

Τὸ Τεπελένι ! Ἀπὸ τὰ ἡράκλεια κλέα σου
Εἶνε τὸ πειδὸ μεγάλο καὶ τρανό.
Πειδὸ τίμιο ἀπ’ τὰ πετράδια στὶς φοινιφαία σου
Κ’ ἀπόλα σου τὰ τρόπαια πειδὸ κλεινό.

Ἐκεῖ μιὰ μέρα δὲ Τύραννος γεννήθηκε,
— ‘Ανάθεμα σ’ ἐκείνη τὴν ἥμέρα ! —
Ἐκεῖ ἀπὸ γάλα κόκκινο ἀναπτήθηκε
‘Απ’ τὴν καταραμένη του μητέρα.

‘Η γέννα ἐκεῖ τῆς Χάμκως ἡ Νερώνεια
Μές σὲ ταρτάρια σπάρθηκε σπηλιά
Κ’ ἐπέρασε τὰ παιδικά του χρόνια
Στὴν τίγρινη τῆς μάννας του ἀγκαλιά.

Συντρόφια δυὸ τοῦ εἶχε χαρίσει ἡ μάννα του,
Τὸν Τρόμο γιὰ νὰ παῖξῃ καὶ τὴ Φρίκη,
Κοντάρι του, τὸ δρέπανο τοῦ Θάνατου,
Καὶ κάμπο, νάλωνίζῃ, τὸ Γαρδίκι !

Μὰ τῶρα, μὲ τὸν ἄγιο σου τὸν ἔρωτα,
Ποῦ κάθε στύρια τῆς Σκλαβίτις ξεπλένει,
Τὰ βήματά σου ἐκεῖ τὰ χρυσοφτέρωτα
Στρέψε, δὲ θεά, στὸ ἀνόσιο τὸ Τεπελένι !

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

Ο ΑΠΟ ΜΑΡΜΑΡΟΥ ΟΙΩΝΟΣ

ΑΤΑ τὰς παραμονὰς τοῦ συγχρόνου ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων, ἡ εὐρυάγεια Λάρισα μὲ τοὺς πολλοὺς στρατῶν της, - μὲ τὰς διελθουσας δι’ αὐτῆς δέκα μυριάδας στρατιωτῶν, μὲ τὰ περιπτάμενα ἀεροπλάνα καὶ τὰ διασταυρούμενα αὐτοκίνητα, εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἀπέραντον στρατόπεδον. Ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας διήρχετο δὲ αὐτῆς τὸ ἔνοπλον Ἑθνος. Ολόκληροι Μεραρχίαι, πολυάριθμα ἀνταρκτικὰ σώματα, ὁμάδες νοσοκόμων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀτελεύτητοι σειραὶ πυρομαχικῶν καὶ ἐφοδιοπομπῶν, μεταφερομένων ὑπὲ τῶν ἐπιταχθέντων πολυαριθμῶν ἵππων, ἡμίόνων καὶ βοῶν, καραβάνια ἐρχομένων ἐκ Τυρνάβου καὶ παραμεθορίων χωρίων φυγάδων οἰκογενειῶν, μυρμηκιαὶ ἐρχομένων ἀκαταπάστως ἐθελοντῶν καὶ ἐφέδρων, ὅλα ἐκινοῦντο ἀνὰ τὰς πλατείας, τὰς ὁδοὺς καὶ αὐτὰς τὰς πρὸ τῆς Λαρίσης πεδιάδας, ἐν φέτη ἡμέρας καὶ νύκτας αὐτήχουν οἱ γδοῦνοι τῶν διερχομένων πεζῶν, ἵππεων, ἀμάξῶν, κάρρων καὶ ὁ βόμβος τῶν ἀεροπλάνων ἡ τὰ ἀπὸ τῶν στρατωνων στρατιωτικὰ σαλπίσματα.

Οὕτως ἀπετελέετο δυσπερίγραπτον θέαμα ἄμα καὶ παιδαίμονιν, ἐνθυμῆσον, ὑπὲ μεγίστας ὅμως δυσανολογίας, παρασκήνια θέατρου.

‘Αληθῶς δὲ ἡδύνατο κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας νὰ παραβληθῇ ἡ πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας πρὸς σύνολον ἀπεράτων καὶ πολυδαιδάλων παρασκηνίων τοῦ ἐγγύτατα αὐτῆς μεγάλου πολεμικοῦ θεάτρου, ἐν φέτη ἐτελέσθησαν τὰ καταπληκτικὰ μεγαλουργήματα, δι’ ὧν ἡλευθερώθη ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἡπειρος.

Θεατὰ τῶν μεγάλων πολεμικῶν παρασκευῶν, παθαινόμενοι καὶ συγκινούμενοι οὐχ ἥσσον τῶν διερχομένων προμάχων καὶ μελλόντων ικητῶν τοῦ Σαρανταπόρου, τῶν Γιαννιτσῶν καὶ τοῦ Μπιζάνιου, ἔχοντες συγγενεῖς ἢ φίλους μεταξὺ αὐτῶν, συνεχριστίζομεθα οἱ μένοντες τότε ἐν Λαρίσῃ ἔνεκα ὑπηρεσίας μὴ στρατιωτικῆς, οἱ μὴ εὑτυχήσαντες διὲ λόγους ἡλικίας νὰ κληθῶμεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἀπερχομένου εἰς τὸν πόλεμον στρατοῦ. Καὶ παρηκολουθούμεν τὰς κινήσεις τῶν στρατευμάτων, καὶ ἀπεχαιρετῶμεν τοὺς ἐν τῷ στρατῷ ἢ ἐδακρύομεν βλέποντες τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν σωμάτων ἐφίππους ἵερεις καὶ ἀρχιμανδρίτας, ἢ τὰς ἀσπαζομένας τοὺς νίοὺς ἢ συζύγους των γυναικας ἢ κατοίκους τῆς πόλεως, ἀναπολούντες τὰ παθήματά των κατὰ τὸν προηγηθέντα ἀτυχῆ πόλεμον, παραβάλλοντες τὰς σπασμωδικὰς τότε κινήσεις πρὸς τὰς λελογισμένας καὶ καλῶς ὑπολογισμένας προπαρασκευὰς τοῦ σημεριωνού πολέμου.

Αἱ ἀκατάπαυστοι συγκινήσεις ἡμῶν τῶν ἀόπλων θεατῶν τῆς πυρετώδους κινήσεως, τῶν ἀκροατῶν τοῦ ἀρξαμένου πολεμικοῦ βόμβου, τῶν δσφραινομένων ἥδη ὅχι τὴν πυρίτιδα, ἀλλὰ τοὺς πληροῦντας τὰς ὁδοὺς τῆς Λαρίσσης ἀτμοὺς τῆς Βενζίνης τῶν πολυαριθμῶν αὐτοκινήτων, εἶχον προκαλέσει εἰς τηνας ἡμῶν νευρικὴν ὑπερδιέγερσιν, ἴδιως κατὰ τὴν ιστορικὴν νύκτα καθ’ ἥν ἐμάθομεν ὅτι τὴν πρώταν τῆς ἐπομένης ἐπρόκειτο νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ τέως Τουρκιάν ἔδαφος αἱ Ἑλληνικαὶ στρατιαι. Δὲν μᾶς ἔχωρουν πλέον αἱ αἴθουσαι τοῦ «Πανελλήνιον», ἐνθα μέχρι βαθυτάτης νυκτὸς συνωστίζοντο ἀξιωματικοί, δημοσιογράφοι, νοσοκόμοι, σύζυγοι ἀξιωματικῶν καὶ οἱ κατὰ πᾶσαν ὥραν